

معنی کفاره و فرو نشاندن خشم و غضب چیست؟

آر. سی. اسپرول

وقتی درباره‌ی جنبه‌ی جایگزینی کفاره صحبت می‌کنیم، دو کلمه‌ی تخصصی بارها و بارها مورد استفاده قرار می‌گیرند: کفاره و فرو نشانندگی خشم و غضب. این کلمات جرعه انواع بحث‌هایی را برمی‌انگیزد که در مورد آنها باید برای ترجمه یک واژه‌ی یونانی خاص استفاده شود، و برخی نسخه‌های کتاب مقدس از یکی از این دو واژه و برخی دیگر از واژه‌ی دیگر استفاده می‌کنند. اغلب از من خواسته می‌شود که تفاوت بین فرو نشانندگی خشم و غضب و کفاره را توضیح دهم. مشکل این است که اگرچه این واژگان در کتاب مقدس هستند، اما ما از آنها به عنوان بخشی از واژگان روزمره خود استفاده نمی‌کنیم، بنابراین ما دقیقاً مطمئن نیستیم که چه چیزی را در کتاب مقدس بیان می‌کنند. ما در رابطه با این واژه‌ها فاقد نکات مرجع هستیم.

خشم و فرو نشاندن خشم و غضب

پس بیایید با کلمه کفاره شروع کنیم و به معنی این کلمات فکر کنیم. پیشوند ex به معنای "خارج" یا "از" است، بنابراین کفاره مربوط به حذف یا برداشتن چیزی است. در مفاهیم کتاب مقدسی، این امر مربوط به برداشتن گناه از طریق پرداخت جریمه یا تقدیم کفاره است. در مقابل، فرو نشاندن خشم و غضب با مقصود چیزی که کفاره شده، ارتباط دارد. پیشوند pro به معنای "برای" است، بنابراین فرو نشانندگی خشم و غضب باعث تغییر در نگرش خدا می‌شود، به نحوی که او از دشمنی با ما به حالت پشتیبان بودن برای ما تبدیل می‌شود. از طریق فرآیند کفاره، ما به مشارکت و لطف با او باز می‌گردیم.

به تعبیری خاص، فرو نشاندن خشم و غضب به خشنود ساختن خداوند ارتباط دارد. ما می‌دانیم که کلمه فرو نشاندن خشم یا صلح‌بخشی در تعارضات نظامی و سیاسی چگونه عمل می‌کند. ما به اصطلاح سیاست مماشات فکر می‌کنیم، این فلسفه که اگر شما یک فاتح غیر قابل کنترل جهانی دارید که شمشیر را به هم می‌زند، به جای اینکه خود را در معرض خطر قهر آمیز خشم او قرار دهید، زمین‌هایی مانند سودتلند در جمهوری چکسلواکیا را به او می‌دهید. در واقع شما سعی می‌کنید با دادن چیزی که او را راضی می‌کند، خشم او را آرام کنید تا وارد کشور شما نشود و شما را قتل عام نکند. این یک مظهر و تعریف غیر خدایی از فرو نشاندن خشم است. اما اگر خشمگین شدی یا مورد تجاوز قرار گرفتی و من خشم تو را فرو نشاندم یا تو را خشنود ساختم، در آن صورت به دوستی با شما برمی‌گردم و مشکل برطرف می‌شود.

بنابراین گهگاه، همین کلمه یونانی بجای هر دو کلمه‌ی کفاره و فرونشاندن خشم و غضب ترجمه می‌شود. اما در اصطلاح تفاوت جزئی وجود دارد. در واقع کفاره عملی است که منجر به تغییر نگرش خداوند نسبت به ما می‌شود. این همان کاری است که مسیح بر روی صلیب انجام داد، و نتیجه‌ی کفاره‌ی مسیح، فرونشاندن خشم و غضب است - خشم و غضب خدا از بین می‌رود. تفاوت بین فدی‌ای است که پرداخت می‌شود و نگرش کسی که فدی‌ه را دریافت می‌کند.

کار مسیح عمل مصالحه دادن بود

کفاره و فرونشاندن خشم و غضب با هم، یک نوعی از مصالحه را تشکیل می‌دهند. مسیح کار خود را بر روی صلیب انجام داد تا خشم خدا را آرام کند. این ایده برای فرونشاندن خشم خدا کمک چندانی به فرونشاندن خشم الهیدانان مدرن نکرده است. در واقع، آنها از کل ایده فرونشاندن خشم خدا بسیار خشمگین می‌شوند. آن‌ها فکر می‌کنند این از شکوه و جلال خدا است که باید آرام شود، و طبیعتاً ما باید کاری انجام دهیم تا او را آرام کرده یا او را خشنود کنیم. ما باید در نحوه درک خشم خدا بسیار مراقب باشیم، اما اجازه دهید یادآوری کنم که مفهوم فرونشاندن خشم خدا در اینجا نه به یک نکته‌ی محوری و جانبی از الهیات اشاره دارد، بلکه به جوهره‌ی نجات مربوط می‌شود.

نجات چیست؟

بگذارید یک سوال بسیار اساسی بپرسم: مفهوم نجات به چه معناست؟ تلاش برای توضیح سریع آن می‌تواند شما را دچار سردرد کند، زیرا کلمه نجات در حدود هفتاد روش مختلف در کتاب مقدس به کار رفته است. اگر کسی از شکست مطلق در جنگ نجات یابد، نجات را تجربه می‌کند. اگر کسی از یک بیماری کشنده جان سالم به در برد، آن شخص نجات را تجربه می‌کند. اگر گیاهان یک شخص از خشک شدن به سلامتی بازگردانده شوند، آنها نجات پیدا کرده‌اند. این زبان کتاب مقدس است و در واقع هیچ تفاوتی با زبان خود ما ندارد. ما پول پس‌انداز می‌کنیم. یک بوکسور توسط زنگ نجات می‌یابد، به این معنی که او از شکست در مبارزه با ضربه‌فنی نجات می‌یابد، نه اینکه به پادشاهی ابدی خدا منتقل شود. به طور خلاصه، هر تجربه‌ی رهایی از یک خطر واضح و حاضر را می‌توان به عنوان شکلی از نجات مطرح کرد.

هنگامی که ما از نجات، به صورت کتاب مقدسی صحبت می‌کنیم، باید دقت کنیم آنچه را که در نهایت از آن چه نجات یافته‌ایم، بیان کنیم. پولس رسول در اول تسالونیکیان ۱: ۱۰ دقیقاً این کار را برای ما انجام می‌دهد، جایی که می‌گوید عیسی "ما را از غضب آینده می‌رهاند." در نهایت، عیسی مرد تا ما را از خشم خدا نجات دهد. ما به سادگی نمی‌توانیم تعلیم و موعظه عیسی ناصری را جدای از این درک کنیم، زیرا او دائماً به مردم هشدار می‌داد که روزی تمام جهان تحت داوری الهی قرار خواهند گرفت.

در اینجا تعدادی از هشدارهای او در مورد داوری آمده است: "لیکن من به شما می‌گویم، هر که به برادر خود بی‌سبب خشم گیرد، مستوجب حکم باشد" (متی ۵: ۲۲). «لیکن به شما می‌گویم که هر سخن باطل که مردم گویند، حساب آن را در روز داوری خواهند داد.» (متی ۱۲: ۳۶). و «مردمان نینوا در روز داوری با این طایفه برخاسته، بر ایشان حکم خواهند کرد زیرا که به موعظه‌ی یونس توبه کردند و اینک، بزرگ‌تری از یونس در اینجا است.» (متی ۱۲: ۴۱). الهیات عیسی الهیات بحران بود. کلمه‌ی یونانی بحران به معنای "قضاوت" است. و بحرانی که عیسی درباره آن موعظه کرد، بحران یک داوری قریب الوقوع جهانی بود، که در آن زمان خدا خشم خود را بر نجات نیافتگان، بی‌خدایان و غیرتمندان فرو خواهد ریخت. تنها امید نجات از آن طغیان خشم الهی، پوشانیده شدن با کفاره‌ی مسیح است.

بنابراین، عالی‌ترین دستاورد مسیح بر روی صلیب این است که او خشم خدا را فرو نشاند، که اگر قربانی مسیح ما را نمی‌پوشانید، ما در آتش آن خشم می‌سوختیم. بنابراین، اگر کسی بر ضد آرام‌ساختن یا این ایده که مسیح خشم خدا را برآورده می‌کند، استدلالی ارائه می‌دهد، بسیار هوشیار باشید، زیرا که انجیل در خطر است. این در مورد جوهره‌ی نجات است - که به عنوان افرادی که تحت پوشش کفاره‌ی مسیح قرار می‌گیریم، از بزرگ‌ترین خطری که هر شخصی در معرض آن است رهایی یافته‌ایم. افتادن به دست خدای مقدسی که غضبناک است، چیز وحشتناکی است. اما برای کسانی که گناهانشان فدیة داده شده است خشم وجود ندارد. رستگاری یعنی همین.

دکتر آر. سی. اسپرول، بنیانگذار خدمات لیگونیر، اولین کشیش جهت موعظه و تعلیم در کلیسای سنت اندرو در سن‌فورد ایالت فلوریدا و اولین رئیس دانشگاه الهیات ریفورمیشن بایبل کالج بود. ایشان نویسنده‌ی بیش از یک‌صد جلد کتاب، از جمله قدوسیت خدا بوده است.

این مقاله در وبسایت [لیگونیر](https://fa.ligonier.org) منتشر شده است.